

ԲԱՆԱՍՏԵՂԾԱԿԱՆ

ՅԱՄԱՌՆԵՐԸ

Յամառութիւնը եթէ սկզբունքի վրայ ամուր
Ձէ հիմնուած՝ այլ մարդուն՝ թերութիւնն է բընածին,
Հեռու կեցիր, միշտ հեռու, նըման յամառ անձերէ,
Մի՛ հաղորդուիր երբեւէ, զի անոնց հետ չունենալ

Անուղղակի իսկ աղերս՝ չարչարանք է պարզապէս:
Անկարելի է զանոնք տարհանալ, փաստացի,
Տրամաբանալ եւ յստակ՝ ի՛նչ կերպերով ալ ըլլայ.
Կը գարնըւիս կարծրացած անոնց կոպիտ պատերուն:

Անոնք թէւ անդարման տգիտութեան մէջ կ'ապրին,
Բայց կը կարծեն թէ վստահ, ամենագէտ մարդեր են.
Թէ բուն տգէտն անվըրէպ խօսակի՛ցն է դիմացի.
Ուրեմն ինչո՞ւ անոնց դէմ, ջղայնանալ ու կատաղիլ:

Արհամարել անելի՛ հեշտ է զանոնք. չը տեսնել.
Սւ դուրս գալով սեմերէն՝ թօթուն ռւժգին փռչիւններն
Ռոմանանիդ, հեռանալ: Այնուհետեւ հանդիպիս՝
Երբ դուն անոնց ճամբուն վրայ, իսկոյն միւս մայքը անցիր:

Որովհետեւ տաժամք է յամառներու հետ խօսիլ.
Որեւէ գործ ունենալ, այլ մա՛նուաւոր գործակցիլ:
Կենսիք ինքնի՛ն լեցուն է բարդ հարցերով, ու չը կայ
Հարկ այս մարդոց սրտնառած մեզ յաւելեալ փորձանքին:

ԱՆԵԼ